

Veiligheidsberaad

Veiligheidsregio Twente
Voorzitter Veiligheidsregio
De heer G.J. de Graaf
Postbus 1400
7500 BK, ENSCHEDE

Veiligheidsregio Twente		
Ingekomen post		
Registratienummer 15006138		
Kolom		
Datum	10 AUG. 2015	Paraaf
DB VRT	23 April 2015	
AB VRT	12 okt. 2015	
Kopie	A. Krusken	FW 13/7

Veiligheidsberaad
Postbus 7010
6801 HA Arnhem
Kemperbergerweg 783, Arnhem
www.veiligheidsberaad.nl
info@veiligheidsberaad.nl
026 355 24 99

Doorkiesnummer
026 355 2499
Inlichtingen bij
Hans Lanser
Ons kenmerk
V038
Bijlage(n)
1

Datum 6 augustus 2015
Onderwerp Afschrift brief consultatie LMO-documenten

Geachte heer De Graaf,

Het Veiligheidsberaad besloot op 20 maart jl. de besturen van de veiligheidsregio's te consulteren over een aantal conceptdocumenten die in het kader van de vorming van de Landelijke Meldkamerorganisatie (LMO) zijn opgesteld. Deze documenten heeft u – samen met een brief van de voorzitter van het Veiligheidsberaad - op 23 april jl. ontvangen. Uw bestuur en de besturen van alle andere veiligheidsregio's hebben de stukken van reacties voorzien. Het Veiligheidsberaad heeft die reacties op 10 juli jl. besproken aan de hand van een gemeenschappelijke conceptbrief. De bespreking in het Veiligheidsberaad heeft geleid tot een aanscherping van de gemeenschappelijke brief met bijlage. Deze is inmiddels verzonden aan de voorzitter van de bestuurlijke regiegroep LMO. In de bijlage treft u een afschrift hiervan aan. De afzonderlijk reacties van de veiligheidsregio's zijn via uw bestuursadviseur beschikbaar.

Governance

Het Veiligheidsberaad heeft op 10 juli uitvoerig gesproken over het onderwerp governance. Er is afgesproken dat de Raad van Directeuren Veiligheidsregio's wordt gevraagd om aan te geven hoe het gezag op de LMO geborgd moet worden en welke prestatie- en kwaliteitseisen gesteld moeten worden vanuit het perspectief van multidisciplinaire opschaling. De Raad van Brandweercommandanten wordt gevraagd om aan te geven hoe het gezag op de LMO geborgd moet worden en welke prestatie- en kwaliteitseisen gesteld moeten worden vanuit het perspectief van de brandweertaak. Dit is inmiddels gebeurd. De besturen van de veiligheidsregio's worden over de uitkomsten geconsulteerd.

Het Veiligheidsberaad heeft opnieuw de wens uitgesproken dat op den duur alle meldkamertaken en het personeel bij de LMO worden ondergebracht, ook die van ambulancezorg en politie. In dit kader verzoek ik u om uw invloed aan te wenden zodat de regionale ambulancevoorzieningen deze beweging ondersteunen.

Uiteraard ben ik tot een nadere toelichting bereid.

Met vriendelijke groet,

H.J.J. Lenferink
Portefeuillehouder Informatievoorziening van het Veiligheidsberaad

Ministerie van Veiligheid en Justitie
Regiegroep LMO
De heer A.F. Gaastra, voorzitter
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Doorkiesnummer
026 355 2499
Inlichtingen bij
Hans Lanser
Ons kenmerk
V037
Bijlage(n)
23

Datum 6 augustus 2015
Onderwerp Consultatie LMO-documenten

Geachte heer Gaastra,

Het Veiligheidsberaad heeft de besturen van de veiligheidsregio's geconsulteerd over de conceptdocumenten LMO die de bestuurlijke regiegroep LMO op 23 april jl. ter beschikking heeft gesteld. Op 10 juli jl. heeft het Veiligheidsberaad de gemeenschappelijke reactie bepaald. Een groot deel van die reactie is opgenomen in de bijlage. In deze brief stel ik een aantal specifieke kwesties aan de orde. De reacties van de afzonderlijk besturen zijn bijgevoegd, zodat de bestuurlijke regiegroep met regiospecifieke opmerkingen rekening kan houden.

Eindbeeld

De veiligheidsregio's zien graag dat op den duur alle meldkamertaken van brandweer, politie en ambulancezorg bij de Landelijke Meldkamerorganisatie worden belegd en alle meldkamermedewerkers van deze diensten op basis van één werkgeverschap en één rechtspositie in dienst komen van de LMO. Dit is reeds bij de totstandkoming van het transitieakkoord nadrukkelijk door het Veiligheidsberaad bepleit. Een dergelijke multidisciplinaire organisatie van de LMO biedt de beste waarborg om burgers in nood zo goed mogelijk van dienst te zijn en de meldkamertaken op een doelmatige en onderling goed afgestemde wijze effectief te vervullen.

Het transitieakkoord bepaalt dat multidisciplinaire meldkamertaken bij de LMO worden belegd. De uitvoering van de monodisciplinaire meldkamertaken blijft plaatsvinden door de disciplines zelf, met uitzondering van de brandweer. Op het moment van ondertekening bleek overdracht van de uitvoering van de monodisciplinaire meldkamertaken van ambulancezorg, KMar en politie helaas geen haalbare stap.

Nu de contouren van de LMO steeds scherper worden, blijkt dat de verschillende posities van de disciplines binnen de LMO aandacht vragen met betrekking tot de governance, de onderlinge afstemming en de overdracht van personeel. De veiligheidsregio's waarschuwen voor het risico van een onbalans. Een groot aantal veiligheidsregio's geeft aan terughoudend te zijn met de overdracht van personeel. Op grond van artikel 51 kunnen zij besluiten het personeel voor de uitvoering van de monodisciplinaire meldkamertaken van de brandweer in eigen dienst te houden. Sommige veiligheidsregio's geven zelfs aan een heroverweging te willen van de monodisciplinaire brandweertaak in de LMO.

Een extra complicerende factor is, dat personeel van de veiligheidsregio's pas kan worden overgedragen aan de LMO na afronding van de personele reorganisatie als gevolg van de invoering van de Nationale Politie. Op het moment van ondertekening van het transitieakkoord was de verwachting dat dit eind 2014 zou zijn. De afronding wordt nu aanmerkelijk later voorzien.

Het Veiligheidsberaad meent dat allereerst ingezet moet worden op de realisatie van het door hem gewenste eindbeeld, waarin alle meldkamertaken en personeel bij de LMO zijn ondergebracht.

U gaf tijdens de vergadering op 10 juli jl. aan dat een aanpassing van het reorganisatieplan van de politie op dit moment niet opportuun is. De huidige personele reorganisatie moet eerst worden afgerond. Wel sprak u uit te willen bezien om na voltooiing van de huidige personele reorganisatie bij de politie, het personeel bij de politie dat is belast met de uitvoering van de monodisciplinaire meldkamertaak onder te brengen bij de LMO. Het Veiligheidsberaad doet een beroep op het departement om dat ook te realiseren.

Tevens blijft het Veiligheidsberaad zich beijveren dat ook het personeel voor de monodisciplinaire meldkamertaak van de ambulancezorg overgaat naar de LMO. In die zin wordt ook een beroep gedaan op de besturen van veiligheidsregio's die gezag hebben over regionale ambulancevoorzieningen om hun invloed aan te wenden om te komen tot overdracht van personeel. De passage in het ontwerpplan dat het personeel in dienst blijft van de RAV-en dient dan ook geschrapt te worden. De keuze is aan hun besturen, zoals artikel 54 van het Transitieakkoord aangeeft.

Governance

Tegelijkertijd heeft het Veiligheidsberaad besloten op korte termijn een nadere uitwerking te geven aan de verwachtingen van de veiligheidsregio's ten aanzien van de LMO. Het Veiligheidsberaad heeft uitvoerig gediscussieerd over het belang dat het gezag met betrekking tot de meldkamer geborgd wordt op het moment dat taken en personeel bij de LMO worden ondergebracht. De start van de opschaling in crisissituaties ligt bij de meldkamer. Die alarmeert de hoofdstructuur, verzorgt het meldkamerbeeld en begeleidt en informeert functionarissen. De veiligheidsregio's blijven verantwoordelijk voor de rampenbestrijding en crisisbeheersing. Ook voor wat betreft de brandweertaak blijft het gezag ongewijzigd. De meldkamertaak brandweer is bovendien sterk verweven met de operationele taakuitvoering van de brandweer. Dit vraagt extra aandacht voor sturing. Het is dan ook een absolute voorwaarde dat aan de borging van het gezag en stellen van eisen voldoende invulling wordt gegeven. Er is aan de directeuren veiligheidsregio's en de brandweercommandanten gevraagd eisen te formuleren ten aanzien van de borging van het gezag en de prestaties en kwaliteit van de taakuitvoering door de LMO op het gebied van brandweer en multi-opschaling. Het Veiligheidsberaad wil die aan het eind van het jaar na consultatie van de besturen van de veiligheidsregio's vaststellen. Daarbij wordt ook de rol en positionering van de calamiteitencoördinator meegenomen. Het verzoek is om bij het opstellen van de regelgeving, rekening te houden met deze nog op te stellen eisen.

Daarnaast wil het Veiligheidsberaad dat voor bepaalde sleutelfunctionarissen in de meldkamers een instemmingsrecht bij benoeming wordt gecreëerd, te denken valt aan hoofden meldkamerlocaties en degenen die met de calamiteitencoördinatie binnen de meldkamer zijn belast.

Discrepancie ontwerpplan en transitieakkoord

Het Veiligheidsberaad constateert dat er discrepanties zijn tussen met name het ontwerpplan en het transitieakkoord. Zo moet in het ontwerpplan expliciet worden aangegeven dat de hoofdlijnen van beheer worden vastgesteld conform artikel 8 van het transitieakkoord en de hoofdlijnen van beleid en het meerjarig beleidsplan overeenkomstig artikel 9 van het transitieakkoord. In de huidige tekst van het ontwerpplan wordt op bladzijde 17 onder de niveaus van sturing onder 1. ten onrechte gesproken van "ministers". Dit zou moeten zijn: "minister van VenJ in overeenstemming of na overleg met minister van VWS en Defensie en een afvaardiging van de voorzitters van de veiligheidsregio's, verenigd in het Veiligheidsberaad". In paragraaf 5.3.4. wordt onder 1 gesproken over escalatieniveau, terwijl op dit niveau de hoofdlijnen van beleid en beheer worden vastgesteld. Ook hier past het om letterlijk bij de artikelen 8 en 9 van het transitieakkoord aan te sluiten. De huidige tekst biedt mogelijkheid voor andere interpretaties. Het Veiligheidsberaad heeft overigens het standpunt dat in geval er discrepanties zijn het transitieakkoord leidend is.

Tenslotte is het voor een goede inrichting van de governance van belang dat er een helder onderscheid wordt aangebracht tussen partijen (ministers, besturen veiligheidsregio's en RAV-en) en disciplines. Alleen de eerste hebben een formele positie. Als het gaat om het behartigen van belangen dan dient dit onder bestuurlijk primaat plaats te vinden. In geval van de veiligheidsregio's bepalen hun besturen hoe de vertegenwoordiging op het gebied van de brandweertaak en opschaling vorm krijgt. De huidige passage onderaan bladzijde 20 dient geschrapt te worden. Er dient helder gemaakt te worden dat het beleid, inclusief eisen, worden vastgesteld door de minister van VenJ in overeenstemming met een afvaardiging van de voorzitters van de veiligheidsregio's verenigd in het Veiligheidsberaad. De directeur LMO voert over de uitvoering van de brandweertaak overleg met een door de voorzitters van de veiligheidsregio's, verenigd in het Veiligheidsberaad aangewezen vertegenwoordiging vanuit de brandweer discipline.

Wat nog ontbreekt in het document is een nadere invulling van artikel 16 van het transitieakkoord.

Sturing transitie

Eerder heeft het Veiligheidsberaad al aangegeven zorgen te hebben over de sturing op en de organisatie van de transitie, onder andere in de brief van 15 december 2014. Die zorgen zijn niet weggenomen. Het gaat bij deze transitie om een zeer complexe en grote operatie. Dit vereist stevige sturing, zorgvuldige besluitvorming en verwachtingenmanagement, onder andere met betrekking tot planningen en voortgang. Het is van belang tempo te combineren met zorgvuldigheid. Scherpere keuzes zijn onvermijdelijk om het proces beheersbaar te maken. Dit geldt onder andere voor de fasering. Op grond van ervaringen zou de focus in eerste instantie gericht moeten zijn op samenvoeging van meldkamers ("samenwonen").

Overdracht verantwoordelijkheden bij wetswijziging

De veiligheidsregio's hebben reeds bij de voorbereiding van het transitieakkoord gepleit om de verantwoordelijkheid voor de transitie en vervolgens de LMO eenduidig te beleggen. De periode waarin verantwoordelijkheden over verschillende partijen gespreid zijn, moet zo kort mogelijk gehouden worden. Het Veiligheidsberaad dringt dan ook aan op een spoedige wijziging van de wet. Dit betekent dat de volledige verantwoordelijkheid voor 'going concern' en beheer overgaat van de veiligheidsregio's naar de Minister. De veiligheidsregio's zijn bereid meldkamers die nog niet zijn samengevoegd en overgedragen aan de LMO tegen vergoeding ter beschikking te stellen en op te treden als werkgever voor het personeel dat (nog) niet is overgegaan. Het is bekend dat de Nationale Politie gelet op haar absorptievermogen meer tijd nodig heeft voor het opnemen van meldkamers. Dit mag echter de formele overdracht van verantwoordelijkheden voor operationele sturing en beheer niet in de weg staan.

Demarcatie

Op korte termijn moet door de Kwartiermakersorganisatie LMO een notitie over de taakafbakening in het meldkamerdomein worden voorgelegd aan het Veiligheidsberaad. Dit in relatie tot de financiële en materiële overdracht en de aansluiting op de hoofdstructuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing. De demarcatie is ook van belang voor de eisen die aan de LMO worden gesteld met betrekking tot haar prestaties.

Het Veiligheidsberaad verzoekt u de reactie van de veiligheidsregio's te betrekken bij de besluitvorming in de bestuurlijke regiegroep en de opmerkingen die betrekking hebben op het protocol van de Due Diligence Commissie aan deze commissie door te geven.

Hoogachtend,

Drs. H.J.J. Lenferink

Portefeuillehouder Informatievoorziening van het Veiligheidsberaad

Reactie Veiligheidsberaad op LMO-documenten 2de kwartaal 2015

1. Inleiding

Het Veiligheidsberaad heeft bij brief van 23 april 2015 de besturen van de veiligheidsregio's verzocht te reageren op een aantal conceptdocumenten die in het kader van de transitie naar de landelijke meldkamerorganisatie (LMO) zijn opgesteld. De consultatie betreft de volgende documenten:

- > Plan van aanpak
- > Ontwerpplan LMO
- > Landelijk kader samenvoeging meldkamers
- > Protocol Due diligence commissie

Tevens zijn enkele documenten ter informatie bijgevoegd:

- > Nulmeting meldkamers (concept 6 maart 2015)
- > Notitie Proces van financiële en materiele overdracht
- > Proeve van een wetsvoorstel
- > Overzichtsnotitie

Aan de Raad van Directeuren Veiligheidsregio's is gevraagd om met inbreng van de Raad van Brandweercommandanten een integraal advies te formuleren in de vorm van een conceptbesluit ten behoeve van de standpuntbepaling van de besturen van de veiligheidsregio's.¹ Dit model – ook wel aangeduid als rompadadvies – is bij de brief van 15 mei 2015 van het Veiligheidsberaad aan de besturen van de veiligheidsregio's gezonden.

Zij hebben uiterlijk op 9 juli 2015 daarover een standpunt ingenomen. De reacties hebben geleid tot aanpassingen in het model dat is gebruikt als gezamenlijke reactie van de veiligheidsregio's. Het Veiligheidsberaad heeft deze op 10 juli 2015 vastgesteld. De gemeenschappelijke reactie is onderstaand op onderdelen nader beschreven en vormt onlosmakelijk onderdeel bij de brief aan de voorzitter van de bestuurlijke regiegroep LMO. De brief gaat op enkele specifieke kwesties in.

2. Betrokkenheid veiligheidsregio's

Het Veiligheidsberaad wil dat ook in de vervolgprocessen de veiligheidsregio's goed betrokken blijven en worden geconsulteerd over majeure besluiten. Voorwaarden daarvoor zijn een goede planning en het bieden van voldoende gelegenheid (tijd, informatie) om hun verantwoordelijkheden en betrokkenheid waar te kunnen maken. Daarmee kan een zorgvuldige besluitvorming plaatsvinden, hetgeen in het belang is van een goede voortgang van de transitie.

¹ Dit is gebeurd met ondersteuning van de regiegroep meldkamers brandweer/multi-opschaling waarin ook GHOR en coördinerend gemeentesecretarissen zijn vertegenwoordigd.

3. Reactie

Het Veiligheidsberaad constateert dat de documenten in belangrijke mate de koers volgen die is vastgelegd in het Transitieakkoord. Op een aantal onderdelen is aanpassing noodzakelijk. Het Veiligheidsberaad kan zich, met inachtneming van de opmerkingen gemaakt in de brief en de onderstaande opmerkingen, vinden in de inhoud van de voorliggende documenten.

Voorop staat dat de continuïteit van de meldkamer op geen enkel moment in gevaar mag komen. Wij verwachten dan ook dat de continuïteit van de dienstverlening gedurende het gehele proces te allen tijde wordt gewaarborgd.

De veiligheidsregio's zouden graag zien dat alle meldkamertaken van brandweer, politie en ambulancezorg bij de Landelijke Meldkamerorganisatie worden belegd en alle meldkamermedewerkers van deze diensten op basis van één werkgeverschap en één rechtspositie in dienst komen van de LMO. In de brief wordt hierop nader ingegaan.

De onderstaande opmerkingen zijn gegroepeerd naar zeven thema's:

A. *Personeel*

De zorg voor het eigen meldkamerpersoneel (centralisten, beheerders en leidinggevendenden) is voor de veiligheidsregio's als werkgever zeer belangrijk. Daarom verwachten het Veiligheidsberaad een zorgvuldig en ordentelijk proces, waarbij majeure besluiten voldoende kunnen worden getoetst op doorwerkingseffecten. Hierbij wordt gedacht aan de gevolgen voor de continuïteit van de dienstverlening, de toekomstige rechtspositie en de invulling van het werkgeverschap na vorming van de LMO.

Ook het personeel dient voldoende betrokken te zijn bij het grote en complexe veranderproces. De formele procedures dienen daarmee rekening te houden. Aanbeveling is om te onderzoeken in hoeverre de instelling van een Bijzondere Ondernemingsraad en een commissie voor Bijzonder Georganiseerd Overleg noodzakelijk is. Tevens dient het personeel buiten de formele procedures om actief en intensief betrokken te worden.

Het verzoek van het Veiligheidsberaad aan de LMO is om de veiligheidsregio's hierbij te helpen en hen tijdig te voorzien van actuele en relevante communicatiemiddelen.

In de brief gaat het Veiligheidsberaad in op de overdracht van meldkamertaken en het personeel naar de LMO. De veiligheidsregio's stellen zich op het standpunt dat bij de ingangsdatum van de wet de formele overdracht van het personeel naar de Landelijke Meldkamerorganisatie plaatsvindt. Dit zou in ieder geval moeten gelden voor het personeel belast met de uitvoering van de multidisciplinaire taken. Ten aanzien van het meldkamerpersoneel voor de monodisciplinaire taakuitvoering van de brandweer kan gekozen worden voor een overdracht aan de LMO of het in dienst houden van de veiligheidsregio.

Er werd bij de totstandkoming van het transitieakkoord vanuit gegaan dat de overgang na wetswijziging zou plaatsvinden. En dan niet eerder dan na afronding van de personele reorganisatie als gevolg van de invoering van de Nationale Politie, zoals aangegeven wordt in artikel 59 van het transitieakkoord. Op dat moment werd verwacht dat de personele reorganisatie van de politie eind 2014 zou zijn afgerond. Inmiddels blijkt hiervoor aanzienlijk meer tijd nodig te zijn.

Gelet op het belang dat de veiligheidsregio's hechten aan een zorgvuldig proces en de complexiteit van de transitie verwacht het Veiligheidsberaad dat de Kwartiermakersorganisatie LMO op korte termijn duidelijkheid geeft over de mogelijke wijze van overdracht van personeel (ook voor zover al in dienst van de

Politie) en de consequenties daarvan, mede in het licht van de te verwachten sterkte en terughoudendheid bij het vervullen van vacatures. Op basis daarvan kan het bestuur van een veiligheidsregio een keuze maken, die zijn beslag krijgt bij de overdracht van de meldkamer. Hierbij vindt onderling afstemming plaats.

In de uitwerking van het HR-beleid, waarvan de veiligheidsregio's verwachten dat dit de komende periode zal worden voorgelegd, vragen zij prioritaire aandacht voor vraagstukken rondom mobiliteit, loopbaanbeleid, combinatie met werk op een andere plek in de meldkamerorganisatie, en een gezonde doorstroming op de centralistenfunctie. Veiligheidsregio's zijn bereid in te zetten op uitwisselbaarheid van brandweercentralisten binnen eigen en aanverwante domeinen voor het opdoen en ontsluiten van kennis en ervaring. Allereerst is het doel daarbij om deze medewerkers perspectief te bieden voor en op hun eigen ontwikkeling.

Het Veiligheidsberaad vraagt de LMO te koersen op maximale flexibiliteit in het (te ontwikkelen) systeem en om eventuele rechtspositionele belemmeringen op dit punt zoveel mogelijk weg te nemen. Dit pleit voor het zoveel mogelijk hebben van één werkgever voor al het personeel.

Op dit moment vindt binnen de Nationale Politie een (personele) reorganisatie plaats. Dit kan consequenties hebben voor de positie van het personeel in de LMO afkomstig van de veiligheidsregio's, doordat hun plaatsen al bezet worden. Het is gewenst dat in het plan van aanpak wordt uitgesproken dat personeel van geen van de betrokken disciplines in een voorkeurspositie wordt geplaatst. De eerste consequenties van de reorganisatie van de politie zijn daarbij al zichtbaar, onder meer door plaatsing van meldkamerbeheerders in functies buiten het meldkamerdomein en door het stopzetten van (regionale) toelagen aan politiefunctionarissen die ook calamiteitencoördinator zijn.

Het Veiligheidsberaad vraagt aan de KLMO met voorstellen te komen om eventuele negatieve effecten op de continuïteit van de dienstverlening door de meldkamers het hoofd te kunnen bieden. Verder verwacht het Veiligheidsberaad op korte termijn duidelijkheid over de rol van de calamiteitencoördinator in de meldkamer.

B. Overdracht

Het landelijk kader samenvoeging meldkamers, het protocol van de Due Diligence Commissie en de notitie over de overdracht gaan in op de financiële en materiële overdracht.

In het landelijk kader is aangegeven dat voor de rekenregels ten aanzien van investeringen geldt dat de business case normbedragen bevat voor kosten voor personeel, huisvesting, ICT en meldtafels. Het Veiligheidsberaad leest hieruit dat de investeringen worden bepaald aan de hand van normbedragen. Onduidelijk is wat hiermee wordt bedoeld.

Het landelijk kader is onvoldoende helder over de vraag hoe de bevoegdheden tussen het landelijke en het regionale niveau zijn verdeeld met betrekking tot besluitvorming en aansturing. Dit dient helder en in lijn met het Transitieakkoord te worden gedefinieerd. Zo staat in het Transitieakkoord dat de vaststelling van de business cases aan de regiegroep is voorbehouden, terwijl in het landelijk kader uitgegaan wordt van vaststelling door de regionale stuurgroepen.

Het Veiligheidsberaad verzoekt het landelijk kader wat dit betreft in lijn te brengen met het Transitieakkoord.

Het protocol geeft de kaders voor de financiële overdracht van materieel en middelen van de veiligheidsregio's naar de Politie. De bepalingen die hierin zijn opgenomen zijn derhalve van zeer groot belang. Het

niet juist of volledig toepassen van de regels en/of het ontbreken van essentiële (financiële) informatie brengt financiële risico's met zich mee.

Het Veiligheidsberaad is van mening dat dit proces met zorg moet worden doorlopen.

Eén van de verzonden documenten is het concept van de landelijke rapportage van de nulmeting. De Due Diligence Commissie stelt in haar protocol gebruik te willen maken van de landelijke rapportage van de nulmeting. Samen met het vigerend wettelijk kader en het inspectierapport met betrekking tot de meldkamers uit 2015 worden deze stukken gebruikt voor het toetsingskader dat door de commissie gehanteerd zal worden om te bepalen of de meldkamers op niveau zijn. De (bestuurlijk) vastgestelde nulmetingen per meldkamerlocatie en het toetsingskader vormen de basis voor de oordeelsvorming van de commissie.

De Due Diligence Commissie voor het toetsingskader wil gebruik maken van de landelijke rapportage van de nulmeting. Het Veiligheidsberaad is daarom van mening dat de veiligheidsregio's kennis moeten kunnen nemen van deze rapportage en moeten kunnen beoordelen of het toetsingskader op basis van de juiste aannames tot stand is gekomen. Op basis van de nulmeting vindt nog een proces van demarcatie plaats, waarmee wordt vastgesteld welke taken, mensen en middelen wel deel uitmaken van het meldkamerdomein en welke niet. Pas na afronding van dit proces van demarcatie kunnen de normen van het toetsingskader worden vastgesteld.

In de zomerperiode 2014 hebben veel veiligheidsregio's op een eerdere versie van het protocol gereageerd. Het Veiligheidsberaad ziet desondanks na verwerking van de opmerkingen dat een groot aantal definities niet eenduidig is geformuleerd. Als maatstaf wordt bijvoorbeeld een landelijk gemiddelde gehanteerd voor:

- > Kosten opschaling;
- > Huisvestingskosten;
- > Overige huisvestingskosten;
- > Kapitaallasten, huur of leasebedragen;
- > Jaarlijkse kosten aan ICT-systemen;
- > Overhead;
- > Overige exploitatiekosten.

Ook voor de nieuwe LMO-organisatie zullen grote verschillen per meldkamer blijven bestaan. De grootste nieuwe meldkamer Oost heeft na samenvoeging een verzorgingsgebied van circa 3,2 mln. inwoners, terwijl de kleinste meldkamer minder dan 1 mln. inwoners heeft.

Het Veiligheidsberaad is daarom van mening dat het niet verstandig is absolute normen toe te passen op basis waarvan wordt afgerekend.

Het Veiligheidsberaad is van mening dat een reële vergoeding van frictiekosten gebaseerd dient te zijn op gebruikelijke afschrijvingstermijnen voor verschillende onderwerpen.

Het Veiligheidsberaad is van mening dat er rekening gehouden dient te worden met kosten die tijdens de periode van samenvoeging zijn of nog worden gemaakt, ook met kosten die het gevolg zijn van uitstel of aanpassing van plannings.

Vanuit de witte kolom wordt herhaaldelijk aangegeven dat de beschikbare middelen voor de meldkamer ambulance structureel tekorten vertonen. Dit is naar de mening van het Veiligheidsberaad een aandachtspunt in de toetsing door de Due Diligence Commissie, waarbij het de vraag is of sprake kan zijn van kostenverschuivingen tussen de verschillende meldkamers.

Tenslotte ligt het zwaartepunt van de toetsing en advisering door de Due Diligence Commissie in de zomerperiode. Door deze planning wordt een goede aansluiting op het traject rond de LMO en de mogelijkheid van hoor en wederhoor bemoedigd.

Het Veiligheidsberaad acht deze planning niet realistisch. Aanpassing van de planning in dit kader is zeer wenselijk.

Een nadere afbakening van het meldkamerdomein ontbreekt vooralsnog. Afbakening is zeer relevant, aangezien hierdoor duidelijk wordt welke taken door de LMO zullen worden uitgevoerd en welke taken veiligheidsregio's eventueel zelf moeten blijven uitvoeren. Bovendien blijkt zodoende hoe omgegaan dient te worden met achterblijvende kosten. Het opstellen van de overdrachtsdocumenten en de business cases voor de toekomstige meldkamerorganisaties vraagt om helderheid over de demarcatie. Hiermee wordt voorkomen dat veiligheidsregio's het risico lopen op onvoorziene achterblijvende kosten.

De beschrijving van de overdracht is onvoldoende. De sporen van financiële en materiële overdracht hangen nauw samen en omvatten meer stappen dan genoemd. Dit is onvoldoende terug te vinden in de voorliggende documenten. Bij de financiële overdracht zijn immers ook activa inbegrepen van meldkamerinstallaties die niet worden overgedragen aan de LMO (achterblijvende kosten van installaties die na transitie buiten bedrijf worden gesteld). Deze informatie zal pas aan het eind van het proces inzichtelijk worden.

In dat opzicht vraagt het Veiligheidsberaad dan ook uitdrukkelijk aandacht voor het zorgvuldig doorlopen van dit proces.

In het Transitieakkoord ligt vast dat het ministerie van VenJ garant staat voor de achterblijvende kosten van boventallig personeel. Dit wordt in het financiële overdrachtsdocument geregeld. De omvang van deze kosten is op dit moment nog niet bekend. Dit moet uiteindelijk in de overdrachtsdocumenten worden vastgelegd. Er dient bij de overdracht verder rekening gehouden te worden met btw-problematiek (zie de eerdere opmerking over detacheringen) en vennootschapsbelasting.

Het Veiligheidsberaad gaat ervan uit dat dit door VenJ afdoende geregeld wordt, zonder bijkomende kosten voor de veiligheidsregio's.

Tenslotte zullen gedurende de periode tot overdracht veiligheidsregio's mogelijk nog allerlei kosten moeten dragen die niet voorzien zijn.

Het Veiligheidsberaad gaat ervan uit dat die in de overdrachtsdocumenten verdisconteerd worden.

Gelet op het bovenstaande verzoeken verzoekt het Veiligheidsberaad aan de LMO om het proces van overdracht in meer fasen te verdelen:

- > Onttrekking gemeentefonds en BDUR op basis van gecorrigeerd lastenniveau meldkamer (na proces nulmeting, demarcatie en toets op niveau) ingangsdatum wetwijziging;
- > Afrekening tussenfase na inwerkingtreding wet (meldkamerexploitatie door veiligheidsregio's voor rekening van VenJ);
- > Materiele overdracht aan LMO-organisatie (overeenkomst en afrekenen tussen veiligheidsregio en LMO);
- > Ontmanteling en buitengebruikstelling oude meldkamers die niet worden overgedragen (overeenkomst/afrekenen tussen veiligheidsregio en VenJ);
- > Kosten bovenformatief personeel (afrekenen tussen veiligheidsregio en VenJ);
- > Financiële eindevaluatie en slotverrekening tussen VenJ en veiligheidsregio's.

In dit proces past het ook om na oplevering van de nieuwe meldkamer per locatie een evaluatie van de financiële overdracht te maken, inclusief een slotafrekening. Dit zou ook moeten gebeuren voor reeds samengevoegde meldkamers.

In de stukken over de overdracht wordt overigens gesuggereerd dat er een operationele verantwoordelijkheid van de besturen van de veiligheidsregio's zou zijn tot aan de samenvoeging. De wetswijziging is voor de besturen van de veiligheidsregio's het moment waarop de verantwoordelijkheid voor de instandhouding en het functioneren, alsmede going concern zaken van de meldkamers overgaan naar de Minister van VenJ. Op die manier ontstaat de gewenste eenduidige aansturing van de meldkamers.

De huidige situatie waarin de besturen van de veiligheidsregio's nog formeel verantwoordelijk zijn, dient volgens het Veiligheidsberaad zo kort mogelijk gehouden te worden. Er kan dan ook geen sprake van zijn van het achterblijven van een operationele meldkamertaak voor de veiligheidsregio's, na de wetswijziging. Uiteraard zijn de veiligheidsregio's bereid personeel en bepaalde voorzieningen tegen betaling beschikbaar te stellen.

Eén van de uitgangspunten van het transitieakkoord is dat de samenvoeging van de meldkamers een besparing oplevert van € 50 mln., die vanaf 2015 opbouwt. Het is evenwel goed denkbaar dat het tempo van efficiëntiewinst achterblijft bij het tempo van de taakstelling.

Het Veiligheidsberaad rekent er echter op dat bij de uitvoering van de meldkamertaak door VenJ na de wetswijziging van 1 januari 2017 de veiligheidsregio's hiervoor kostendekkend gecompenseerd blijven worden. Ook wanneer de wetswijziging onverhoopt later van kracht wordt, mag dit niet leiden tot het verleggen van het financiële risico van VenJ naar de veiligheidsregio's.

C. Governance

Het ontwerpplan beschrijft de governance van de LMO. De hoofdlijnen zullen bij wet worden vastgelegd. Een eerste aanzet daartoe is te vinden in de proeve van een wetsvoorstel dat ter informatie in het consultatiepakket is opgenomen. De besturen van de veiligheidsregio's moeten nadrukkelijk op een goede en zorgvuldige wijze betrokken worden bij het wetgevingstraject.

Het Veiligheidsberaad pleit daarom voor het instellen van een werkgroep met vertegenwoordigers van alle partijen, om tot een gedragen wetsvoorstel te komen. Dit omvat niet alleen de wetgeving zelf maar ook de eventuele onderliggende AMvB 's en regelingen. In de proeve ontbreekt op dit moment aandacht voor de rampenbestrijding en crisisbeheersing. Ook behoeft de governance van de uitvoering van de monodisciplinaire brandweertak meer aandacht. In de brief wordt hierop nader ingegaan.

De besturen van de veiligheidsregio zijn verantwoordelijk voor de brandweezorg en de rampenbestrijding en crisisbeheersing. Die verantwoordelijkheid behouden zij ook na de wetswijziging. De governance moet de veiligheidsregio's volledig in staat stellen hierover verantwoording en rekenschap te kunnen afleggen. In de brief wordt hierop ingegaan.

Het Veiligheidsberaad ziet het als een gezamenlijke uitdaging om verbinding te behouden tussen de LMO en de veiligheidsregio's, onder andere voor wat betreft de informatie-uitwisseling. In het inrichtingsplan dient dit nader uitgewerkt te worden. In hoeverre het voorstel voor een bestuurlijk overleg per meldkamerlocatie daaraan bijdraagt is nu voor het Veiligheidsberaad nog onduidelijk. De governance is immers landelijk belegd.

Verder verwacht het Veiligheidsberaad op korte termijn duidelijkheid welke taken door de LMO uitgevoerd gaan worden. De kwartiermakersorganisatie zal in ieder geval duidelijk moeten maken welke taken wel en welke taken niet worden overgenomen van de veiligheidsregio's.

D. Projectkosten

Voor de projectkosten is landelijk € 12,5 mln. uitgetrokken. Er is een algemene verdeling van het budget gemaakt over de tien locaties, maar per locatie zullen bijzondere situaties een rol kunnen spelen. Bijvoorbeeld verhuizingen van personeel in verband met de nieuwe meldkamerlocatie of extra tijdelijke verhuizingen in verband met verbouwing van de beoogde meldkamerlocatie. De algemene verdeelsleutel voorziet hier niet in.

Het Veiligheidsberaad gaat ervan uit dat de aanvullende kosten voor rekening van VenJ komen. Het financiële risico van de veiligheidsregio's beperkt zich tot het budgetteren van de eigen projectkosten binnen de door de KLMO beschikbaar gestelde budgetten voor de regionale samenvoeging.

E. Taakstelling en dienstverlening

Het kabinet heeft aan de vorming van de LMO een taakstelling verbonden. De veiligheidsregio's dragen bij wetswijziging hun budget over. De Minister van VenJ is vervolgens verantwoordelijk voor de realisatie van de taakstelling.

Het Veiligheidsberaad is van oordeel dat de prestaties van de LMO daar niet onder mogen lijden. Als dat wel het geval is, dan zal het Veiligheidsberaad samen met de partners het Kabinet verzoeken om de omvang van de taakstelling te heroverwegen.

Voorts ziet het Veiligheidsberaad de meldkamer als een integraal onderdeel van de gehele veiligheidsketen. De LMO-visie om nadrukkelijk te sturen op doelmatigheid en efficiency moet worden gezien in het licht van de doelmatigheid en efficiency van de gehele veiligheidsketen, om te voorkomen dat besparingen binnen het meldkamerdomein leiden tot kostenstijgingen elders in de keten.

F. ICT

Eén van de onderdelen van de transitie dat in de documenten nog onvoldoende geadresseerd is, betreft de ICT. Het is voor het welslagen van de nieuwe LMO cruciaal dat er een forse vernieuwingsslag op het terrein van de ICT gemaakt wordt.

Dat alleen al is naar de mening van het Veiligheidsberaad noodzakelijk om één landelijk virtuele meldkamer te kunnen realiseren. Bovendien dient de dienstverlening minimaal op het huidige niveau te blijven. De vormgeving van een goede informatievoorziening en ICT vergt, gelet op de omvang, complexiteit en de risico's, veel meer aandacht dan uit de voorliggende plannen blijkt.

Verder zijn belangrijke onderwerpen op het gebied van ICT, die van belang zijn voor de informatievoorziening tussen meldkamer, commandocentra en de hulpverleners in het veld, niet beschreven. Dit brengt twee aandachtspunten mee: ten eerste helderheid over het eigenaarschap van de data en ten tweede duidelijkheid inzake de uitwisseling van data tussen de meldkamer, eenheden in het veld en het regionaal operationeel centrum.

Het Veiligheidsberaad vraagt tot een helder gepositioneerd multidisciplinair ICT-domein binnen de LMO te komen, mede vanwege de aansluiting die moet plaatsvinden met de informatievoorziening en systemen van de veiligheidsregio's.

G. Voortgang/Plan van aanpak

Tenslotte uit het Veiligheidsberaad zijn bezorgdheid over de voortgang en planning van de LMO. Het Plan van aanpak toont aan dat in de periode tot en met 2017, maar ook daarna, nog veel gerealiseerd moet worden. De ervaring van het afgelopen jaar leert dat de plannings van de LMO erg ambitieus zijn en ook veel verwachten van de inzet van personeel van de veiligheidsregio's, waarbij de haalbaarheid uit het oog verloren wordt. Daarnaast heeft elke toekomstige meldkamerlocatie ook een eigen planning. Uit de documenten blijkt onvoldoende hoe de landelijke voortgang en planning op de 'regionale' planning

Bijlage brief 6 augustus Consultatie LMO

afgestemd wordt. Het is voor het Veiligheidsberaad onduidelijk hoe het Plan van aanpak KLMO zich verhoudt tot plannen van aanpak die de regionaal kwartiermakers voor de afzonderlijke meldkamerlocaties opstellen. Onduidelijk is ook welke capaciteit van de veiligheidsregio's gevraagd wordt voor realisatie van de locaties en hoe dit zich verhoudt tot de landelijke aanpak. Overigens zou wel als uitgangspunt moeten gelden dat daar waar het kan z.s.m. samengevoegd wordt vanwege kosten en continuïteit. Een zorg is dat de Politie nog onvoldoende op de overdracht voorbereid lijkt te zijn.

In dit kader vraagt het Veiligheidsberaad nadrukkelijk om een plan van aanpak voor de pilots multi-intake. Voor de veiligheidsregio's is multi-intake één van de belangrijkste redenen om tot een landelijke meldkamerorganisatie te komen. Het Veiligheidsberaad hecht eraan dat dit onderwerp goed wordt vormgegeven. Daarbij wordt er naar gestreefd zoveel mogelijk tot protocollering te komen.

Het Veiligheidsberaad vertrouwt erop dat bovengenoemde opmerkingen worden verwerkt in de voorliggende documenten.

Ingekomen post	
Registratienummer	15006391
Kopie	
Datum	21 AUG. 2015
DB VRT	23 sept. 2015
AB VRT	18 okt. 2015
Kopie	

Luttenbergstraat 2
 Postbus 10078
 8000 GB Zwolle
 Telefoon 038 499 88 99
 Fax 038 425 48 88
 overijssel.nl
 postbus@overijssel.nl

Aan het bestuur van de Gemeenschappelijke
 Regelingen.

Inlichtingen bij
 mw. M. Elmellahi
 telefoon 038 499 94 21
 M.Elmellahi@overijssel.nl

KvK 51048329
 IBAN NL45RABO0397341121

Onderwerp: Beleidskader 'onthefing verboden handelingen'

Geachte heer/mevrouw,

Datum
 18.08.2015
Kenmerk
 2015/0185571
Pagina
 1
Uw brief

Uw kenmerk

In de Wet Gemeenschappelijke regelingen (Wgr) is een aantal voor bestuursleden verboden handelingen opgenomen. Het gaat daarbij om handelingen die de integriteit van het openbaar lichaam in het geding kunnen brengen. Ons college is bevoegd om op dit verbod ontheffing te verlenen.

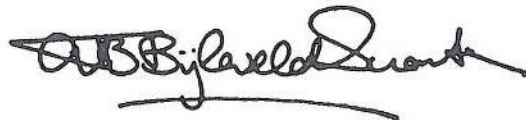
Ten behoeve hiervan hebben wij – zoals u bekend zal zijn - een Beleidskader ontheffing verboden handelingen. In dit Beleidskader wordt nader ingegaan op de regels die door ons worden gehanteerd bij de beoordeling van aanvragen tot ontheffing.

Dit Beleidskader was tot nu toe nog niet van toepassing op de waterschappen, die conform artikel 33 Waterschapswet (het equivalent van artikel 15 Gemeentewet) aan dezelfde eisen moeten voldoen. Om die reden is het Beleidskader herzien.

U treft het herziene Beleidskader ter kennisgeving aan.

Gedeputeerde staten van Overijssel,

voorzitter,

secretaris,

Wilt u in uw correspondentie met de provincie Overijssel:

- één onderwerp per brief hanteren;
- het in deze brief opgenomen kenmerk vermelden.

Bijlagen

Datum verzending

20 AUG. 2015

provincie Overijssel

Beleidskader voor de beoordeling van aanvragen om ontheffing voor het aangaan van overeenkomsten als bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel d, van de Gemeentewet, art 33, eerste lid, onderdeel d, Waterschapswet, art 20, eerste lid, onderdeel c, Wet Gemeenschappelijke regelingen en voor de beoordeling van aanvragen om goedkeuring als bedoeld in artikel 3:43, van het Burgerlijk Wetboek.

Doel beleidskader

In artikel 15, eerste lid, Gemeentewet, is een aantal voor raadsleden verboden handelingen opgenomen. Het gaat om handelingen die de integriteit van het gemeentebestuur in het geding kunnen brengen. Artikel 15 kent een tweedeling:

- verboden handelingen
- verboden handelingen waarvan GS bevoegd zijn om ontheffing te verlenen.

Gedeputeerde staten moeten volgens de toelichting op de wet onderzoeken of het algemeen belang, te weten het voorkomen van belangenconflicten, ruimte biedt voor het verlenen van ontheffing. De bedoeling is om inbreuk op de gemeentelijke integriteit te voorkomen, maar door middel van de ontheffingsmogelijkheid ruimte te laten voor privaatrechtelijke transacties tussen gemeentebestuur en raadsleden voor die uitzonderingsgevallen, waarin voor een inbreuk op de integriteit niet hoeft te worden gevreesd. Daarbij gaat het om voorgenomen transacties; de transacties die een raadslid in dit verband voor de aanvaarding van het lidmaatschap is aangegaan met de gemeente vallen niet onder deze bepaling. Doel van artikel 15 GW is om de verhouding van het raadslid tot de gemeente en het gemeentebestuur zuiver te houden; het raadslid, mag niet teveel persoonlijk belang hebben bij uitkomsten van gemeentelijke besluitvorming. Hij mag niet worden beoordeeld. Ook de mogelijke schijn van bevoordeling moet worden vermeden. Door de uniciteit en complexiteit van sommige aanvragen kan het voorkomen dat er geen eenvoudig antwoord is op de vraag of er sprake is van (de schijn van) bevoordeling. In dat geval kunnen GS additioneel onderzoek (laten) doen.

In artikel 33 van de Waterschapswet en artikel 20 Wet gemeenschappelijke regelingen is het equivalent van artikel 15 van de Gemeentewet opgenomen. Dit beleidskader is van toepassing op deze wetten. In deze afzonderlijke wetten zijn deze van toepassing verklaard op andere personen. In dit beleidskader kan daar waar over raadsleden wordt gesproken ook wethouders, burgemeesters, leden van de rekenkamer, leden van een deelgemeentebestuur, secretarissen, griffiers, hun vervangers, bestuurders van gemeenschappelijke regelingen en de leden van het algemeen bestuur, het dagelijks bestuur en de voorzitter van de waterschappen kan worden gelezen. Tevens kan daar waar over gemeente of gemeentebestuur wordt gesproken; waterschap of algemeen bestuur van het waterschap, openbaar lichaam/bedrijfsvoeringorganisatie of bestuur van openbaar lichaam/bedrijfsvoeringorganisatie worden gelezen.

1. Artikel 15 gemeentewet

1. Verboden handelingen

Een lid van de raad mag niet:

- a. als advocaat, procureur of adviseur in geschillen werkzaam zijn ten behoeve van de gemeente of het gemeentebestuur dan wel ten behoeve van de wederpartij van de gemeente of het gemeentebestuur;
- b. als gemachtigde in geschillen werkzaam zijn ten behoeve van de wederpartij van de gemeente of het gemeentebestuur;
- c. als vertegenwoordiger of adviseur werkzaam zijn ten behoeve van derden tot het met de gemeente aangaan van overeenkomsten.

Van deze verbodsbepaling kan geen ontheffing verleend worden.

2. Verboden handelingen met ontheffingsbevoegdheid voor GS

In artikel 15 van de Gemeentewet, eerste lid, onderdeel d, is een verbod op het rechtstreeks of middellijk aangaan van de volgende overeenkomsten opgenomen:

- 1e. het aannemen van werk ten behoeve van de gemeente;
- 2e. het buiten dienstbetrekking tegen beloning verrichten van werkzaamheden ten behoeve van de gemeente;
- 3e. het leveren van roerende zaken anders dan om niet aan de gemeente;
- 4e. het verhuren van roerende zaken aan de gemeente;
- 5e. het verwerven van betwiste vorderingen ten laste van de gemeente;
- 6e. het van de gemeente onderhands verwerven van onroerende zaken of beperkte rechten waaraan deze zijn onderworpen;
- 7e. het onderhands huren of pachten van de gemeente.

Van bovengenoemde handelingen kunnen GS ontheffing verlenen. Het raadslid kan hiertoe zelf een aanvraag indienen. In veel gevallen is het de gemeente die namens het raadslid om ontheffing vraagt.

2. Inleidende bepalingen

1. Deze beleidsregels zijn van overeenkomstige toepassing op wethouders, burgemeesters, leden van de rekenkamer, leden van een deelgemeentebestuur, secretarissen, griffiers, hun vervangers en bestuurders van gemeenschappelijke regelingen en de leden van het algemeen bestuur, het dagelijks bestuur en de voorzitter van de waterschappen.
2. De ontheffing wordt voor elke overeenkomst afzonderlijk verleend.

3. Vereiste gegevens en bescheiden

De volgende bescheiden zijn minimaal noodzakelijk:

1. een (concept)overeenkomst of als deze niet beschikbaar is een beschrijving van de af te sluiten overeenkomst met inbegrip van de voorwaarden.
2. een toelichting over de wijze waarop de prijs tot stand is gekomen en de berekening daarvan, voor zover het betreft een onderhands afgesloten overeenkomst;
3. indien van toepassing, een toelichting op de vraag hoe het gemeentebestuur is gekomen tot de selectie van deze aanbieder. Was er sprake van een openbare aanbesteding of toewijzing op grond van vooraf bekend gemaakte objectieve criteria?
4. indien het om een unieke zaak gaat een toelichting op de vraag of derden belangen hebben bij de overeenkomst en zo ja of en in hoeverre daarmee rekening is gehouden;
5. de van toepassing zijnde gedragscode (geldt niet voor aanvragen in het kader van art. 20 Wgr);
6. andere bescheiden en gegevens die redelijkerwijs van belang kunnen zijn voor het oordeel of de integriteit van het gemeentebestuur niet wordt geschaad door het sluiten van de overeenkomst.
7. indien het onderwerp omtrent de aanvraag in een raads/bestuurvergadering aan de orde is geweest, hiervan de verslagen en een toelichting hoe hiermee is omgegaan door de aanvrager.
8. onderdelen 1e (het aannemen van werk ten behoeve van de gemeente), 2e (het buiten dienstbetrekking tegen beloning verrichten van werkzaamheden ten behoeve van de gemeente), 3e (het leveren van roerende zaken anders dan om niet aan de gemeente) en 6e (het van de gemeente onderhands verwerven van onroerende zaken of beperkte rechten waaraan deze zijn onderworpen)
 - een verklaring van het college van B&W/het bestuur dat de overeenkomst tot stand komt op basis van één of meer van de genoemde ontheffingsvoorwaarden, onderdelen 1 tot en met 5, opgenomen ontheffingsvoorwaarden;
9. onderdeel 4e (het verhuren van roerende zaken aan de gemeente)
 - het doel waarvoor de gemeente de roerende zaak nodig heeft en eventueel de overwogen en afgevalen alternatieven;
10. onderdeel 5e (het verwerven van betwiste vorderingen ten laste van de gemeente)
 - a. een omschrijving van de bijzondere reden waarom de betwiste vordering wordt overgenomen; en
 - b. de reden waarom de vordering betwist is;
11. onderdeel 6e
 - a. voor het verwerven van onroerende zaken:
 1. een taxatierapport van een onafhankelijke deskundige voor onroerende zaken, andere dan bouwkavels;
 2. een grondprijsberekening (voor bouwkavels); en
 3. een tekening of situatieschets;
 - b. voor het verwerven van een beperkt recht op een onroerende zaak:
 1. een taxatierapport van een onafhankelijke deskundige; en e. onderdeel 7e (het onderhands huren of pachten van de gemeente)
 2. het doel waarvoor wordt gehuurd of gepacht.

4. Toetsingskader

Voorwaarden ontheffing

1. de af te sluiten overeenkomst leidt niet tot (de schijn van) belangenverstremming/bevoordeling van het raadslid op welke wijze dan ook;
2. aan de hand van een daartoe ingesteld onderzoek toont het raadslidvoldoende objectief aan dat als gevolg van de af te sluiten overeenkomst geen belangen van derden worden geschaad;
3. de af te sluiten overeenkomst leidt niet tot strijd met eigen regels betreffende integriteit van bestuurlijk handelen (gedragscode);
4. de betrokkene heeft niet deelgenomen aan de (voorbereiding van de) besluitvorming.
 - a. Naast de hierboven genoemde voorwaarden dat de overeenkomst niet mag leiden tot bevoordeling van het raadslid op welke wijze dan ook kan, gerelateerd aan het onderwerp van de overeenkomst en indien van toepassing, één van de volgende bijzondere voorwaarden leiden tot het verlenen van de ontheffing. Deze lijst is niet limitatief en is afhankelijk van de soort aanvraag. De inschrijving van het raadslid op de openbare aanbesteding of de inschrijving voor een werk, een werkzaamheid of een leverantie is lager dan die van andere inschrijvers.
 - b. De inschrijving van het raadslid op de openbare aanbesteding of de inschrijving voor een werk, een werkzaamheid of een leverantie moet, hoewel de prijs niet het laagst is, op andere objectieve gronden worden aangemerkt als een gunstiger inschrijving dan die van andere aanbieders.
 - c. De inschrijving van het raadslid op een onderhandse aanbesteding van een werk, een werkzaamheid, een leverantie of van een onderhands te verwerven onroerende zaak of beperkt recht daarop, voldoet aan marktconforme maatstaven van prijs en kwaliteit.

- d. Bij onderhandse levering van roerende zaken en het onderhands aannemen van werk door het raadslid tot een bedrag lager dan het drempelbedrag, opgenomen in de Europese richtlijnen voor openbare aanbesteding, is door minimaal twee concurrerende bedrijven een offerte uitgebracht en is het raadslid de voordeligste aanbieder.
- e. De toewijzing van een bouwka­vel aan het raadslid vindt plaats in overeenstemming met de binnen de gemeente geldende regels voor de uitgifte van bouwka­vels. Bij het ontbreken van deze regels vindt de toewijzing van de kavel plaats op objectieve wijze, bijvoorbeeld door middel van loting of door middel van openbare verkoop.
- f. De aankoop­prijs van een bouwka­vel komt overeen met de prijs zoals deze recent door het gemeentebestuur voor het betreffende gebied is vastgesteld.
- g. Het aankoop­bedrag van een onroerende zaak is niet lager dan het bedrag opgenomen in het door een onafhankelijke externe deskundige opgesteld taxatierapport.
- h. Het aankoop­bedrag van een woning in eigendom van de gemeente is voor het raadslid­de gelijktijdig bewoner is, minimaal gelijk aan de economische waarde in onbewoonde staat volgens een door een onafhankelijke externe deskundige opgesteld taxatierapport.
- i. De huur- of pacht­prijs komt overeen met de huur- of pacht­prijs voor soortgelijke objecten of is vastgesteld conform het advies van een onafhankelijke externe deskundige.
- j. Bij onroerend­goed­transacties in het geval van raadsleden en burgemeesters is ook goedkeuring op grond van artikel 3.43 Burgerlijk Wetboek noodzakelijk (geldt niet voor wethouders).

5. Niet verder in behandeling nemen aanvraag

- 1. De aanvraag kan op grond van artikel 4.5 van de Algemene wet bestuursrecht niet verder in behandeling worden genomen indien:
 - a. de aanvraag niet door de bevoegde persoon is ingediend; of
 - b. de vereiste gegevens en bescheiden als bedoeld in artikel 3, na het verstrijken van de termijn van acht weken, waarbinnen de aanvrager in de gelegenheid is gesteld de aanvraag aan te vullen, niet zijn ontvangen.

6. Overig

- a. Een afschrift van het besluit wordt zowel aan het college van burgemeester en wethouders als de gemeenteraad verzonden in het geval van een aanvraag in het kader van art 15 van de Gemeentewet.
- b. Een afschrift van het besluit wordt zowel aan het algemeen bestuur en dagelijks bestuur verzonden in het geval van een aanvraag in het kader van art 20 Wet gemeenschappelijke regelingen of 33 Waterschapswet.

7. Citeertitel

Dit beleidskader kan worden aangehaald als: beleidskader 'onthef­fing verboden handelingen (art 15 lid 1 d Gemw, art 33 lid 1 d Wschw , art 20 lid1 c Wgr en art.3:43 BW)'.

Toelichting beleidsregels voor de beoordeling van door bestuurders ingediende aanvragen om ontheffing van het verbod op het aangaan van overeenkomsten, als bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel d, van de Gemeentewet algemeen, artikel 33 Waterschapswet, eerste lid, onderdeel d en artikel 20 Wet gemeenschappelijke regelingen eerste lid, onderdeel c.

1. Toelichting artikel 15 Gemeentewet en de soortgelijke bepalingen in artikel 33 Waterschapswet en artikel 20 Wet gemeenschappelijk regelingen

Het verbod als bedoeld in het eerste lid is de regel.

Artikel 15, tweede lid, van de Gemeentewet maakt ontheffing van het verbod op het aangaan van de overeenkomsten als bedoeld in onderdeel d mogelijk. De bevoegdheid tot het verlenen van de ontheffing is opgedragen aan Gedeputeerde Staten.

In artikel 15 Gemeentewet wordt voorgeschreven dat de raad een gedragscode voor zijn leden en voor leden van het college van B&W vaststelt. In de memorie van Toelichting op het wetsvoorstel wordt aangegeven dat dit artikel de positie van de raad/het algemeen bestuur beoogt te versterken. Deze interne richtlijnen kunnen bepalingen bevatten over verboden handelingen, declaratiegedrag, gebruik van voorzieningen voor privé doeleinden, zakelijke belangen, minder geschikte nevenfuncties en het aannemen van geschenken.

In het tweede lid van de artikelen 41c en 69 Gemeentewet is bepaald dat de raad ook voor wethouders en burgemeesters een gedragscode vaststelt. In de gevallen waarin het verbod, als bedoeld in artikel 15, eerste lid, Gemeentewet van toepassing is, wordt niet zonder meer kwade trouw verondersteld. De bedoeling van de regeling is om inbreuk op de gemeentelijke integriteit te voorkomen, maar door middel van de ontheffingsmogelijkheid ruimte te laten voor privaatrechtelijke transacties tussen gemeentebestuur en raadsleden voor die uitzonderingsgevallen, waarin voor een inbreuk op de integriteit niet behoeft te worden gevreesd.

Van de verbodsbepalingen in artikel 15, eerste lid, onderdeel a, b en c kan geen ontheffing worden verleend.

In een aantal andere wettelijke bepalingen wordt artikel 15 Gemeentewet van overeenkomstige toepassing verklaard voor andere bestuurders. Het ligt dan ook voor de hand de beleidsregels voor deze bestuurders van overeenkomstige toepassing te verklaren. De artikelen 41c en 69 van de Gemeentewet verklaren artikel 15 van de Gemeentewet voor respectievelijk de wethouders en de burgemeester van overeenkomstige toepassing. Artikel 80 Gemeentewet bepaalt dat artikel 69 Gemeentewet van overeenkomstige toepassing op degene die met de waarneming van het ambt van burgemeester is belast. In de artikelen 81h, 81m en 91 Gemeentewet wordt artikel 15 van de Gemeentewet van overeenkomstige toepassing verklaard op leden van de rekenkamer en leden van het deelgemeentebestuur. De secretaris en de griffier zijn geen bestuurders. Toch is in artikel 101 van de Gemeentewet bepaald dat artikel 15 van de Gemeentewet, in verband met de nauwe relatie met het gemeentebestuur, ook voor de secretaris en de griffier van overeenkomstige toepassing is. De artikelen 106 en 107d Gemeentewet verklaren artikel 101 Gemeentewet van overeenkomstige toepassing voor degenen die de secretaris en de griffier vervangen.

In functionele commissies als bedoeld in artikel 83 van de Gemeentewet kunnen ook niet-raads- of collegeleden zitting hebben. Op leden van deze commissies, die niet gelijktijdig raads- of collegelid zijn, is het bepaalde in artikel 15 Gemeentewet niet van toepassing verklaard. Afhankelijk van de aan de commissie toegekende bevoegdheden zijn echter situaties denkbaar waarin bedoelde commissieleden persoonlijk voordeel zouden kunnen behalen uit overeenkomsten, waarbij de gemeente is betrokken. De raad, het college of de burgemeester zouden aan dit aspect aandacht kunnen besteden bij de ingevolge artikel 83 Gemeentewet voorgeschreven regeling van de verantwoording. Een denkbare oplossing is de handelingen als bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel d, Gemeentewet in beginsel te verbieden met een mogelijkheid tot het verlenen van ontheffing door respectievelijk de raad, het college of de burgemeester.

De civielrechtelijke tegenhanger van artikel 15 van de Gemeentewet is artikel 43, Boek 3, van het Burgerlijk Wetboek. Ook dit artikel beoogt de integriteit van bestuurders te waarborgen. In het eerste lid van dit artikel is bepaald dat rechtshandelingen door personen met openbaar gezag bekleed, die strekken tot hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomende personen, verkrijging van goederen die toebehoren aan onder meer gemeenten en aan hun beheer zijn toevertrouwd, nietig zijn en de verkrijgers verplichten tot schadevergoeding. Hierbij gaat het uitsluitend om onderhandse verwerving. In de gevallen waarin gemeentegoederen bij verkoop in het openbaar zijn verkregen is dit artikel niet van toepassing. De verplichting tot schadevergoeding die aan overtreding van deze bepaling in het Burgerlijk Wetboek zijn verbonden kan via de burgerlijke rechter worden afgedwongen. In het derde lid van artikel 43 Boek 3, van het Burgerlijk Wetboek is de mogelijkheid opgenomen om aan Gedeputeerde Staten of aan de Commissaris van de Koning goedkeuring te vragen. Het ligt voor de hand deze aanvragen om goedkeuring op dezelfde wijze en gelijktijdig te behandelen met aanvragen om ontheffing als bedoeld in artikel 15 van de Gemeentewet.

Artikel 33 Waterschapswet

In artikel 33, eerste lid, van de Waterschapswet (Wschw) worden voor waterschappen dezelfde handelingen als vermeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel d, van de Gemeentewet, verboden verklaard voor algemeen bestuursleden van de Waterschappen. Het tweede lid van voormeld artikel 33 kent aan Gedeputeerde Staten

eveneens een ontheffingsbevoegdheid toe. In artikel 33 Wschw lid 3 is eveneens voorgeschreven dat het algemeen bestuur voor zijn leden, voor de leden van het dagelijks bestuur en voor de voorzitter een gedragscode vaststelt. In de artikel 33, eerste lid, onder a, b en c opgesomde verboden handelingen voor leden van het algemeen bestuur van een waterschap kan geen ontheffing worden verleend. Op grond van de artikelen 45 en 47 van de Wschw is artikel 33 van overeenkomstige toepassing op dagelijks bestuursleden en de Voorzitter van de waterschappen.

Artikel 20 Wet gemeenschappelijke regeling

In artikel 20, eerste lid, onderdeel c, van de Wet gemeenschappelijke regelingen (Wgr) worden voor regelingen tussen gemeenten dezelfde handelingen als vermeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel d, van de Gemeentewet, verboden verklaard voor bestuursleden van openbare lichamen van gemeenschappelijke regelingen. Het tweede lid van voormeld artikel 20 kent aan Gedeputeerde Staten eveneens een ontheffingsbevoegdheid toe. Van de in artikel 20, eerste lid, onder a en b opgesomde verboden handelingen voor bestuursleden van een openbaar lichaam of bedrijfsvoeringsorganisatie kan geen ontheffing worden verleend.

Het tweede lid van voormeld artikel 20 kent aan Gedeputeerde Staten eveneens een ontheffingsbevoegdheid toe. Op grond van de artikelen 62 en 52 van de Wgr is artikel 20 van overeenkomstige toepassing voor regelingen tussen gemeenten en waterschappen en waterschappen onderling.

2. Inleidende bepalingen

De wet voorziet in een ontheffingsmogelijkheid voor een bepaalde tussen het raadslid en het gemeentebestuur af te sluiten overeenkomst. De feiten en omstandigheden op grond waarvan nu een ontheffing wordt verleend kunnen na verloop van de tijd zodanig wijzigen dat bij soortgelijke overeenkomsten in de toekomst wel inbreuk op de integriteit wordt gemaakt. Om deze reden wordt geen algemene ontheffing voor soortgelijke in de toekomst af te sluiten overeenkomsten verleend.

3. Indienen aanvraag, vereiste gegevens en bescheiden

Het verbod voor het aangaan van de overeenkomsten als bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel d, van de Gemeentewet, is opgelegd aan raadsleden. Hieruit wordt afgeleid dat een aanvraag om ontheffing door het raadslid moet worden ingediend. Tegen het indienen van de aanvraag om ontheffing door het gemeentebestuur, namens het raadslid bestaat echter geen bezwaar. Omdat de ontheffing in beginsel door het raadslid moet worden aangevraagd wordt de ontheffing in alle gevallen aan het raadslid verleend. Het gemeentebestuur wordt van de verleende ontheffing door middel van een afschrift van het besluit geïnformeerd.

Begrippen

In artikel 15 worden onder meer de begrippen 'vertegenwoordiger', 'werkzaam zijn', 'middellijk', 'betreffende' en 'gemeente' gebruikt. Een nadere toelichting op deze begrippen is van belang voor het beantwoorden van de vraag of een aanvraag om ontheffing moet worden ingediend.

'vertegenwoordiger' en 'werkzaam'

De begrippen 'vertegenwoordiger' en 'werkzaam' staan in onderdeel c. Zoals eerder opgemerkt kan van dit verbod geen ontheffing worden verleend. Dit onderdeel luidt als volgt:

"Een lid van de raad mag niet:

...

c. als vertegenwoordiger of adviseur werkzaam zijn ten behoeve van derden tot het met de gemeente aangaan van:

1e. overeenkomsten als bedoeld in onderdeel d;

2e. overeenkomsten tot het leveren van onroerende zaken aan de gemeente."

Voor de betekenis van het begrip 'vertegenwoordiger' kan aansluiting worden gevonden in het Burgerlijk Wetboek. De vertegenwoordiging van de diverse rechtspersonen is in deze wet geregeld, waarbij ook is bepaald dat het over vertegenwoordiging geregelde slechts kan worden aangevuld door de statuten van de rechtspersoon.

Het begrip 'werkzaam zijn' veronderstelt een zekere actieve betrokkenheid van de vertegenwoordiger of adviseur bij het tot stand komen en het uitvoeren van de overeenkomst. Hiervan is in ieder geval sprake in die gevallen waarin het raadslid handelingen die direct verband houden met de af te sluiten overeenkomst ten behoeve van een derde verricht. Hieruit volgt dat indien een raadslid zich afzijdig houdt bij het tot stand komen en het uitvoeren van de overeenkomst tussen de gemeente en een rechtspersoon, waaraan het raadslid ook verbonden is, het verbod als bedoeld in onderdeel c niet voor het raadslid van toepassing is. Dit overigens onverminderd het bepaalde in onderdeel d.

begrip 'middellijk'

Het verbod als bedoeld in onderdeel d is ook van toepassing in het geval het raadslid 'middellijk' bij het tot stand komen van de overeenkomst is betrokken. Hiermee wordt bedoeld het geval waarin via een tussenpersoon een overeenkomst met de gemeente wordt aangegaan, met welke overeenkomst het persoonlijk belang van het raadslid op welke wijze dan ook is gediend. Het woord 'middellijk' in onderdeel d doelt op de verhouding van het raadslid met de partij waarmee de gemeente een overeenkomst wil aangaan. Onder 'middellijk' moet worden verstaan 'indirect'. Het raadslid dient de schijn van belangenverstremgeling te voorkomen. Wordt een

overeenkomst afgesloten waarvoor later blijkt dat de noodzakelijke ontheffing ontbreekt dan ligt het overigens voor de hand dat de gemeente de geëigende sancties onmiddellijk toepast.

In de praktijk worden overeenkomsten van zeer uiteenlopende aard afgesloten. Globaal kan een tweetal categorieën van overeenkomsten, waarop het verbod van toepassing is, worden onderscheiden:

1. overeenkomsten aan te gaan door de gemeente met privaatrechtelijke rechtspersonen, zoals verenigingen, stichtingen, vennootschappen, e.d., waaraan het raadslid op enige wijze zakelijk is verbonden en door middel waarvan het raadslid een persoonlijk voordeel kan behalen;
2. overeenkomsten aan te gaan door de gemeente met de echtgeno(o)t(e), c.q. de partner, van het raadslid door middel waarvan het raadslid een persoonlijk voordeel kan behalen.

ad 1. Een aandeelhouder heeft in feite altijd belang bij een hier bedoelde overeenkomst. Voor de toepasselijkheid van de verbodsbepaling is echter de vraag relevant of de aandeelhouder invloed kan uitoefenen op de besluitvorming van de vennootschap. Dit is zeker het geval indien over een meerderheidsbelang wordt beschikt. Bestuursleden, directieleden en commissarissen van vennootschappen kunnen ook belang hebben bij een hier bedoelde overeenkomst. Bijvoorbeeld in die gevallen waarin zij een beloning ontvangen voor de werkzaamheden voor die rechtspersoon. Indien zij kunnen aantonen niet betrokken te zijn bij de totstandkoming van de overeenkomst is de verbodsbepaling niet van toepassing. Voor bestuurders van met name verenigingen en stichtingen is de toepasselijkheid van de verbodsbepaling minder duidelijk. Dit is bijvoorbeeld afhankelijk van het doel van de rechtspersoon, van de beloning die zij ontvangen en van het belang van 'concurrerende' rechtspersonen. In dit verband zij gewezen op de wettelijke verplichting van openbaarmaking van nevenfuncties.

ad 2. De (rechts)verhouding met de betreffende persoon speelt uiteraard een belangrijke rol. Ook bij deze verhouding is van doorslaggevende betekenis of het raadslid op enige wijze een voordeel kan behalen. Huwelijkse voorwaarden of voorwaarden uit het contract met de partner kunnen dit voordeel uitsluiten. Als het gaat om overeenkomsten af te sluiten door familieleden is het aanvragen van ontheffing in beginsel niet nodig, tenzij het raadslid daarvan een direct voordeel verkrijgt of binnen afzienbare tijd aanspraak maakt op een deel van het vermogen van dat familielid.

begrip 'betreffende'

Het woord 'betreffende' in onderdeel d doelt meer op het verband van bepaalde rechtshandelingen met de uiteindelijke overeenkomst. Alle rechtshandelingen waarbij het raadslid is betrokken en die indirect verband houden met de af te sluiten overeenkomst en tot bevoordeling van het raadslid kunnen leiden, vallen ook onder het verbod van artikel 15, eerste lid onderdeel d. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een overeenkomst over een gemeentewerk met een aannemer, waarbij vóór het afsluiten van de overeenkomst al bekend is dat het raadslid als onderaannemer of leverancier van de aannemer gaat optreden.

begrip 'gemeente'

Het kan voorkomen dat het raadslid een overeenkomst wil afsluiten met een organisatie die nauw met de gemeente is verbonden. Bijvoorbeeld met een organisatie die door de gemeente is ingesteld of die financieel afhankelijk is van de gemeente. Hieronder vallen in elk geval de vennootschappen waarin de gemeente meer dan de helft van de aandelen heeft. In het algemeen kan worden gesteld dat het verbod ook geldt indien de overeenkomst wordt afgesloten met een organisatie met zodanige financiële en organisatorische banden met de gemeente dat de overeenkomst in feite met de gemeente wordt afgesloten.

De omstandigheden bepalen of ontheffing is vereist. Zo is de verbodsbepaling niet van toepassing indien de overeenkomst wordt afgesloten met een organisatie die van de gemeente slechts een subsidie krijgt -mogelijk onder bepaalde voorwaarden- als bijdrage in de algemene kosten. In veel gevallen is het minder duidelijk of wel of geen ontheffing is vereist. Als voorbeelden worden genoemd overeenkomsten met privaatrechtelijke rechtspersonen met een (gedeeltelijk) publiekrechtelijke taak, waarvan de gemeente mede-aandeelhouder is of overeenkomsten met een stichting of vereniging waarin ook bestuurders namens de gemeente zitting hebben. Het oordeel over de vraag of voor het afsluiten van de overeenkomst ontheffing nodig is ligt in eerste instantie bij het raadslid zelf. Mede gelet op de mogelijke sanctie ligt het voor de hand bij twijfel de meest veilige weg te kiezen en ontheffing aan te vragen.

vereiste gegevens en bescheiden

Gelet op de diversiteit van de aanvragen is het niet mogelijk een voor alle gevallen uitputtend overzicht van benodigde informatie te geven. In elk geval moet de aard van de overeenkomst en de prijs daarvan duidelijk zijn. Of en zo ja, welke, aanvullende informatie noodzakelijk wordt geacht is afhankelijk van de aard van de aanvraag. In de beoordeling van de ontheffingsaanvraag speelt het antwoord op de vraag of het raadslid niet wordt bevoordeeld ten opzichte van een derdebelanghebbende een belangrijke rol. Hierbij wordt bijvoorbeeld gedacht aan verkoop aan een raadslid terwijl de gemeente een optie heeft verleend aan een derde. Een ander voorbeeld is de toewijzing aan een raadslid van een zeer gunstig gelegen bouwkael, waarvoor ook derden belangstelling hebben. Gelet op het belang van de aanvrager wordt de verantwoordelijkheid voor het voldoende objectief in beeld brengen van dit aspect in eerste instantie bij het raadslid zelf gelegd. De bij de overeenkomst betrokken partijen kunnen aan dit vereiste gestalte geven door in een plaatselijk of regionaal blad een mededeling te plaatsen over de voorgenomen overeenkomst. Daarbij moeten derdebelanghebbenden gedurende een bepaalde periode de gelegenheid krijgen om te reageren. Met de reacties op deze publicatie moet bij het afsluiten van de overeenkomst

rekening worden gehouden. Bij het indienen van de aanvraag om ontheffing moet informatie worden gevoegd over de wijze waarop de bekendmaking heeft plaatsgevonden, de reacties daarop en waartoe deze reacties hebben geleid.

Voor de beoordeling van de wijze waarop de uiteindelijke gunning van het werk, etc. heeft plaatsgevonden gaan wij in eerste instantie uit van de bereidheid van bij de overeenkomst betrokken partijen om in openheid de relevante informatie te verstrekken. Het college van B&W is belast met de gunning. Een verklaring van het college van B&W of bestuur, waarin wordt aangegeven dat één of meer van de ontheffingsvoorwaarden als genoemd in de voorwaarden van de ontheffing, van toepassing zijn, is een belangrijke voorwaarde voor het verlenen van de ontheffing. Het raadslid, heeft dus bij het aanvragen van de ontheffing de medewerking van het college van B&W of bestuur nodig. Omdat ook de gemeente belang heeft bij het tot stand komen van de overeenkomst gaan wij uit van de bereidheid van het college van B&W of bestuur een verklaring als bedoeld in paragraaf 3, onderdeel 8 af te geven. De verklaring van het college van B&W of bestuur wordt niet gevraagd voor de overige in paragraaf 3 opgenomen onderdelen, omdat uit de op grond van paragraaf 3 bij de aanvraag toe te sturen gegevens voldoende informatie voor de beoordeling van de aanvraag kan worden verkregen.

4. Toetsingskader

Voorwaarden voor ontheffing

Degene waarop de verboden handelingen van toepassing zijn kan rechtstreeks een aanvraag tot ontheffing indienen bij gedeputeerde staten. De meeste gemeenten kiezen er echter voor om namens deze persoon een aanvraag in te dienen.

Het verbod in het eerste lid, van artikel 15, van de Gemeentewet, is de regel. Ontheffing wordt op aanvraag verleend indien duidelijk is dat van bevoordeling van het raadslid ten koste van het algemeen belang of ten koste van (rechts)personen geen sprake is en de integriteit van het gemeentebestuur op welke wijze dan ook niet in het geding is of kan komen. Voorkomen moet worden dat raadsleden hun positie als raadslid gebruiken om zichzelf of anderen, waarmee een persoonlijke of zakelijke relatie bestaat, te bevoordelen. De regeling beoogt een waarborg te scheppen voor de zuiverheid van het gemeentelijke bestuur en dient daarmee een fundamenteel belang van de democratische rechtsstaat.

Om de belangen van derden te waarborgen dient de voorbereiding van de overeenkomst een openbaar karakter te hebben. Openbare aanbesteding is hiervoor een bij uitstek geschikt middel en heeft ook de voorkeur daar waar mogelijk. Met openbare aanbesteding wordt een belangrijke drempel voor het verlenen van de ontheffing genomen. Openbare aanbesteding kan achterwege blijven in die gevallen waarin wordt aangetoond dat het onderhands aanbesteden niet leidt tot de schijn van belangenverstremgeling en dat openbare aanbesteding slechts extra maatschappelijke kosten tot gevolg heeft.

Bij een openbare aanbesteding is in het algemeen de prijs concurrerend en dus reëel. Onder normale omstandigheden wordt deze prijs dan ook niet nader onderzocht. Wordt na openbare aanbesteding het werk, etc. gegund aan het raadslid terwijl deze niet het laagste bod heeft uitgebracht, dan zal aan de hand van objectieve criteria aangetoond moeten worden dat het raadslid toch het gunstigste bod heeft gedaan. Aantoonbaar gebrek aan kwaliteit bij de laagste aanbieder kan hiervoor een reden zijn. Bij onderhandse aanbesteding wordt de prijs wel nader onderzocht. De aanvrager moet over de wijze waarop de prijs tot stand zal komen en over de berekening van die prijs informatie verstrekken. Dit kan in voorkomend geval aan de hand van een taxatierapport van een onafhankelijke externe deskundige.

5. Niet verder in behandeling nemen aanvraag

Zijn de bij de aanvraag overgelegde stukken en bescheiden onvoldoende om de aanvraag te kunnen beoordelen, dan wordt de aanvrager de gelegenheid geboden de aanvraag aan te vullen. De aanvullend gevraagde informatie kan zowel door het raadslid als door de gemeente worden geleverd. Worden onvoldoende gegevens en bescheiden overgelegd dan kunnen wij, gelet op het bepaalde in artikel 4:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, besluiten de aanvraag niet te behandelen. Dit sluit ook aan op het karakter van de regeling. Het verbod is de regel en de ontheffing is de uitzondering. De aanvrager moet aantonen dat door het verlenen van de ontheffing geen inbreuk wordt gemaakt op de integriteit van het gemeentebestuur.

J. ten Voorde

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Aan de voorzitter van de veiligheidsregio Twente
De heer G.J. de Graaf
Postbus 1400
7500 BK ENSCHEDE

Veiligheidsregio Twente		
Ingekomen post		
Registratienummer 1500638g		
Kopie		
Datum	21 AUG. 2015	Paraf
DB VRT	23 sept. 2015	
AB VRT	12 okt. 2015	
Kopie	J. aan de slagge S. Wevens	

Datum 17 augustus 2015
Onderwerp Systeemtest

Inspectie Veiligheid en Justitie
Inspectie Veiligheid en Justitie

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.lvenj.nl

Contactpersoon
Karin Delsman

M 06 186 097 34
k.delsman@inspectievenj.nl

Projectnaam
Nationale Veiligheid

Ons kenmerk
675984

Kopie aan
Directeur veiligheidsregio

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer De Graaf,

De Inspectie heeft in de afgelopen periode een aantal malen het verzoek ontvangen of in plaats van de evaluatie van een GRIP 3 of GRIP 4 incident ook de evaluatie van een grootschalig evenement kan worden aangeboden als systeemtest.

De voorwaarden waaraan een systeemtest moet voldoen zijn opgenomen in de brief van de minister van Veiligheid en Justitie van 7 juli 2014. In deze brief geeft de minister aan dat de systeemtest is bedoeld om te kunnen beoordelen of de crisisorganisatie functioneert als zich op een onverwacht moment een incident voordoet van een omvang waarbij de gehele hoofdstructuur moet worden geactiveerd. Het onverwachte zit hierbij niet alleen in de melding en de alarmering, maar betreft alle elementen van het functioneren van de hoofdstructuur. Bij de systeemtest beoordeelt de Inspectie de leiding en coördinatie, de besluitvorming en het informatiemanagement in een situatie waarbij pas na alarmering duidelijk wordt welk scenario zich op welke locatie voltrekt. Ook wordt pas op het moment van de systeemtest duidelijk welke andere (vitale) partners bij de aanpak van het incident moeten worden betrokken. Dit is bij een grootschalig evenement niet het geval.

Voor een grootschalig evenement wordt een uitgebreid draaiboek opgesteld, waarin gedetailleerd wordt beschreven welke activiteiten op welk moment moeten worden verricht en welke functionarissen hiervoor worden ingezet. Uiteraard is bij grootschalige evenementen sprake van operationele prestaties. Deze zijn echter maar ten dele vergelijkbaar met de operationele prestaties in het kader van een systeemtest en kunnen dan ook niet als zodanig kan worden beschouwd.

**Inspectie Veiligheid en
Justitie**
Inspectie Veiligheid en
Justitie

Datum
17 augustus 2015

Ons kenmerk
675885

Dit betekent niet dat de Inspectie voorbijgaat aan de inspanningen die veiligheidsregio's leveren voor en tijdens grootschalige evenementen. De eerstvolgende Staat van de rampenbestrijding, die in 2016 verschijnt, bevat de resultaten van de systeemtesten over de jaren 2013 – 2015. De Inspectie zal in aanvulling hierop in het regiobeeld de uitkomsten van de evaluaties van andere incidenten en/of grootschalige evenementen opnemen. Ik ga er hierbij vanuit dat de Inspectie de benodigde documenten ter beschikking worden gesteld. Op die manier kan de Inspectie een beeld opstellen dat zo veel mogelijk recht doet aan de prestaties die de veiligheidsregio heeft geleverd.

Hoogachtend,

J.G. Bos

Hoofd Inspectie Veiligheid en Justitie

J. '101 Stegge

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Aan de voorzitter van de Veiligheidsregio Twente
De heer G.J. de Graaf
Postbus 1400
7500 BK ENSCHEDE

2^e exempl. van 2

Veiligheidsregio Twente	
Ingekomen post	
15006401	
Datum	24 AUG. 2015
DB VR	23 sept. 2015
ZB VR	12 okt. 2015
Kopie	1 ^e exempl. naar J. ten Voorde
	J.H. Mulleman

Inspectie VenJ

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.ivenj.nl

Contactpersoon
drs. A.W. (Anton) Dorst

T 070 370 30 48

Ons kenmerk
675994

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Datum 17 augustus 2015

Onderwerp aankondiging onderzoek Staat van de rampenbestrijding 2016

28/08/15
M

Geachte heer De Graaf,

In 2016 brengt de Inspectie Veiligheid en Justitie (de Inspectie) voor de derde maal de Staat van de Rampenbestrijding (Staat 2016) uit. Eerdere versies verschenen in 2010 en 2013. Door middel van deze brief wil ik u op de hoogte stellen van de wijze waarop de Inspectie het proces om te komen tot de Staat 2016 vorm geeft.

Opzet Staat 2016

Evenals de voorgaande edities zal de Staat bestaan uit 25 regiobeelden en een algemeen deel met een landelijk overzicht van de rampenbestrijding in Nederland. De regiobeelden bevatten de stand van zaken in de 25 veiligheidsregio's op basis van het toetsingskader van de Inspectie en aanvullende vragen op een aantal specifieke thema's. Het algemene deel van de Staat 2016 is gebaseerd op de 25 regiobeelden en heeft een meer beschouwend karakter.

De regiobeelden

De regiobeelden in de Staat van de rampenbestrijding 2013 gaven voor een belangrijk antwoord op de vraag of de veiligheidsregio's voldeden aan de bepalingen van de Wet veiligheidsregio's en het Besluit veiligheidsregio's. Tevens werd aandacht besteed aan de ontwikkeling die de veiligheidsregio's hadden doorgemaakt na het verschijnen van de Staat 2010. Voor de Staat 2016 wil de Inspectie een verdere verdieping aanbrengen. In het Inspectiebericht¹⁹ dat in mei jl. is gepubliceerd kondigde de Inspectie al aan dat deze verdieping zich in elk geval richt op het regionaal risicoprofiel, het multidisciplinair opleiden, trainen en oefenen (MOTO) en de samenwerking met de vitale partners.

¹⁹ Inspectiebericht Rampenbestrijding en Crisisbeheersing, 4 mei 2015, pdf-document, website ivenj.nl

De inspectie voert de verdieping uit in alle 25 veiligheidsregio's. De regiobeelden worden hiermee steviger en er ontstaat een rijker beeld van de wijze waarop de veiligheidsregio's uitvoering geven aan hun taken.

**Inspectie Veiligheid en
Justitie**

Verzamelen van gegevens

Voor het opstellen van de regiobeelden maakt de Inspectie gebruik van documenten van de veiligheidsregio's en van informatie uit in de veiligheidsregio's te houden interviews. Het opvragen van de documenten verloopt op de gebruikelijke weg via de liaison in uw regio.

Datum

17 augustus 2015

Ons kenmerk

675994

Voor het krijgen van inzicht in de meer kwalitatieve aspecten van de taakuitvoering van de veiligheidsregio's is alleen een documentenstudie echter niet voldoende. Daarom wil de Inspectie interviews houden met de directeur en met een aantal medewerkers van de veiligheidsregio die de Inspectie meer specifieke informatie kunnen verstrekken. Graag maakt de Inspectie een afspraak voor een interview in de maand oktober 2015. De Inspectie benadert de directeur hier binnenkort over.

Voor wat betreft de operationele prestaties maakt de Inspectie gebruik van de uitkomsten van de systeemtesten in de jaren 2013-2015. Hoewel in het jaar 2015 nog niet alle systeemtesten hebben plaatsgevonden, wil de Inspectie de resultaten hiervan wel meenemen in de Staat 2016. Daarvoor is het wel nodig de evaluatieverslagen zo spoedig mogelijk na afloop van de systeemtest aan de Inspectie toe te zenden. Dit geldt eveneens voor de resultaten van de evaluaties van incidenten en evenementen.

Bijwonen systeemtesten

Evenals voorgaande jaren staan veel systeemtesten gepland voor het vierde kwartaal. Voor de Inspectie is dit de periode waarin de Inspectie veel tijd moet besteden aan het verzamelen van informatie en het analyseren van gegevens. Daarom zal de aanwezigheid bij de systeemtesten waar mogelijk met minder inspecteurs gebeuren. Ik ga ervan uit dat de aan te leveren evaluatieverslagen zodanig van kwaliteit zijn dat het valideren door de Inspectie niet tot problemen zal leiden.

Tijdplanning

De Inspectie hanteert voor de oplevering van de Staat van de rampenbestrijding 2016 de volgende tijdlijn. Het verzamelen van de gegevens en het houden van de interviews staat gepland voor de maanden augustus, september en oktober 2015. In november 2015 wordt gestart met de analyse en het opstellen van de concept regiobeelden. Evenals voor de Staat 2013 zal de Inspectie de concept regiobeelden voorleggen aan u als voorzitter van de veiligheidsregio. Dit staat gepland voor eind 2015 / begin 2016.

Tegelijk met het opstellen van de regiobeelden wordt een aanvang gemaakt met het overkoepelende algemene deel van de Staat van de rampenbestrijding. De Inspectie streeft ernaar in het voorjaar van 2016 de definitieve Staat 2016, inclusief de 25 regiobeelden gereed te hebben voor toezending aan de minister van VenJ en aan de voorzitters van de veiligheidsregio's.

Afsluiting

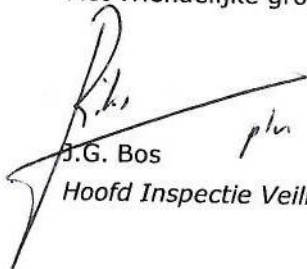
Het opstellen van een zo actueel mogelijke Staat 2016 binnen de gestelde
tijdsperiode vergt een forse inspanning van de Inspectie. Ik doe hierbij een
beroep op uw medewerking bij het aanleveren van documenten en het
verstrekken van informatie. Mocht in de loop van de doorlooptijd blijken dat de
planning moet worden aangepast, dan zal ik u hierover tijdig informeren.

**Inspectie Veiligheid en
Justitie**

Datum
17 augustus 2015

Ons kenmerk
675994

Met vriendelijke groet,

J.G. Bos

plm
Hoofd Inspectie Veiligheid en Justitie

KLMO**politie
brandweer
ambulance
koninklijke marechaussee**

Veiligheidsregio Twente		
Ingekomen post		
Registratienummer: 1500 6554		
Kolom:		
Datum	27 AUG. 2015	Paraaf
DB VRT	23 sept 2015	
AB VRT	12 okt. 2015	
Kopie:	hoofd Meldkamer. A. Kristen	

101
23/08-15**Onderwerp**
MeldertevredenheidsonderzoekVeiligheidsregio Twente
T.a.v. de heer G.J. de Graaf
Postbus 1400
7500 BK ENSCHEDE

Geachte heer De Graaf,

Behandelaar
Jac Rooijmans**Functie**
Programmamanager Realisatie,
Overdracht en Going concern
Telefoon
088-6620455**E-mail**
jac.rooijmans@k-lmo.nl**Ons kenmerk**
KLMO/15/0013**Uw kenmerk****In afschrift aan****Datum**
25 augustus 2015**Bijlage(n)****Pagina**
1Postbus 238
3970 AE Driebergen
Ringwade 51
3439 LM Nieuwegein
www.k-lmo.nl

In het Transitieakkoord "Meldkamer van de toekomst" is een bepaling opgenomen dat de kwaliteit, continuïteit en stabiliteit van de dienstverlening door de meldkamers gedurende de transitie geborgd blijft. De kwartiermakerorganisatie Landelijke Meldkamer heeft in een werkplan "Going concern"⁵ een aantal maatregelen en instrumenten beschreven om dit, onverminderd de huidige verantwoordelijkheidsverdeling, te monitoren en, waar mogelijk, te borgen. Begin juli hebben we u geïnformeerd over de continuïteitsmonitor. Middels deze brief willen wij u nader informeren over een ander instrument hiervoor, namelijk een eerste onderzoek naar de meldersbeleving van de dienstverlening door de meldkamers, en vragen wij uw medewerking voor de uitvoering van dit onderzoek.

Het onderzoek heeft als oogmerk om inzicht te krijgen in de huidige tevredenheid van burgers over het telefonische deel van de afhandeling van een melding. De uitkomst van het onderzoek zal niet herleidbaar zijn naar individuele centralisten, maar zorgt voor een eerste landelijk beeld over de dienstverlening en vormt zo de basis waarop de kwaliteit van de dienstverlening van de meldkamers tijdens de transitie kan worden gemonitord. Daarnaast geven de uitkomsten van het onderzoek inzicht in de veranderopgave voor het meldkamerdomein. Om inzicht te krijgen in veranderingen in de tevredenheid is het essentieel om, voor aanvang van deze majeure landelijke ontwikkelingen, eerst voldoende beeld te verkrijgen van de huidige dienstverlening en melderstevredenheid.

Medewerking aan het onderzoek vraagt een relatief geringe inspanning (tijd en capaciteit) van de meldkamerorganisatie.

Praktische informatie over de uitvoering

Het bureau Statifact heeft reeds eerder voor enkele regio's een dergelijk onderzoek uitgevoerd en zal het onderzoek nu voor de KLMO gaan uitvoeren. De werkzaamheden van Statifact zullen plaatsvinden in de maanden september en oktober 2015. De onderzoeksmethode houdt in dat melders binnen een week na melding telefonisch zullen worden benaderd. Het onderzoek wordt uitgevoerd door senior enquêteurs vanwege de mogelijkheid van een emotionele respons en het belang van een zorgvuldige reactie hierop. De vragenlijst neemt maximaal 10 minuten van de melder in beslag.

De gegevens, die nodig zijn voor het uitvoeren van het onderzoek, zijn 112-meldergegevens, die vallen onder de wet Bescherming Persoonsgegevens. Het betreft alleen naam, telefoonnummer en meldingsclassificatie. Er zullen geen andere privacygevoelige of medische gegevens worden gevraagd, noch uit het systeem en noch tijdens het onderzoek. De gegevens worden alleen voor dit onderzoek gebruikt en er zal zorgvuldig mee worden omgegaan.

De resultaten van het onderzoek zullen eerst aan de hoofden GMK worden gepresenteerd, waarna een landelijk beeld aan de operationele stuurgroep KLMO zal worden gerapporteerd.

⁵ vastgesteld in de bestuurlijke regiegroep op 1/12/2014

Onderwerp
Meldertevredenheidsonderzoek

Bijlage(n)

Pagina
2

We zullen met de leidinggevenden van de GMK's nadere afspraken maken over de uitvoering van het onderzoek en het aanleveren van gegevens.

Bij deze willen wij uw toestemming vragen om de voor het onderzoek benodigde gegevens te mogen gebruiken. Om de inspanningen van de meldkamers zo gering mogelijk te houden, zullen wij die gegevens zo veel mogelijk bij de MDC van de politie opvragen.

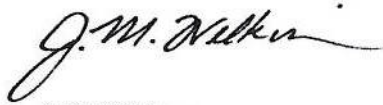
Ik zou u willen vragen mij voor aanvang van het onderzoek te informeren indien u bezwaren heeft tegen het gebruik van de gegevens.

Vanuit de kwartiermakersorganisatie LMO is Ruud Rijkse projectleider voor dit project tezamen met Ingeborg Coenders, beleidsadviseur. Zij zijn bereikbaar op de volgende mailadressen: ruud.rijkse@k-lmo.nl en ingeborg.coenders@k-lmo.nl

Mocht u vragen hebben dan zijn zij van harte bereid deze te beantwoorden.

Wij vertrouwen op uw medewerking.

Met vriendelijke groet,

Jill M. Wilkinson
Kwartiermaker Landelijke Meldkamerorganisatie

In afschrift aan:
Directeuren veiligheidsregio's
Voorzitter Ambulance Zorg Nederland
Programmamanager Operationele Centra Politie
Eenheidschefs politie
Sectorhoofd MDC Politie
Hoofd OPCENT Koninklijke Marechaussee

